PODSTAWY C++

AGENDA

- 1. Typy danych
- 2. Funkcje
- 3. Instrukcje warunkowe
- 4. Petle
- 5. Tablice

ZADANIA

Repo GH coders-school/kurs_cpp_podstawowy

https://github.com/coders-school/kurs_cpp_podstawowy/tree/master/module1

PODSTAWY C++

TYPY DANYCH

PROSTA MATEMATYKA

- 1 bajt == 8 bitów
- W binarnym totolotku wylosowane liczby mogą mieć `O` lub `1`
- Zatem podczas losowania 8 numerków możemy otrzymać przykładowo: `10101010`
- Takich kombinacji jest dokładnie `256 -> (2^8)`
- Zatem na 1 bajcie (8 bitach) możemy zapisać 256 liczb, np. od 0 do 255
- Jeżeli w totolotku losujemy 32 numerki, (32/8 = 4) czyli 4 bajty to takich kombinacji jest `2^32` (czyli ponad 4 miliardy)

TYP PUSTY - void

- Nie można tworzyć obiektów typu `void`
- Służy do zaznaczenia, że funkcja nic nie zwraca
- Można tworzyć wskaźniki `void*` (zła praktyka w C++)
- NIE służy do oznaczania, że funkcja nie przyjmuje argumentów

```
int fun(void) { /* ... */ } // bad practice, C style
int fun() { /* ... */ } // good practice, C++ style
```

TYP LOGICZNY - bool

- Rozmiar: 1 bajt
 - sizeof(bool) == 1
- 2 możliwe wartości
 - false
 - true

TYPY ZNAKOWE

- Rozmiar: 1 bajt
- 256 możliwych wartości
- char -> od -128 do 127
- unsigned char -> od 0 do 255

Przedrostek unsigned oznacza, że typ jest bez znaku (bez liczb ujemnych), czyli od 0 do jakieś dodatniej wartości.

Rozmiar typów logicznych i znakowych to zawsze 1 bajt.

Rozmiary dalszych typów zależą od platformy np. 32 bity, 64 bity.

TYPY CAŁKOWITOLICZBOWE

- short (unsigned short) co najmniej 2 bajty
- int (unsigned int) co najmniej 2 bajty
- long (unsigned long) co najmniej 4 bajty
- long long (unsigned long long) co najmniej 8 bajtów

TYPY ZMIENNOPRZECINKOWE

- float zwykle 4 bajty
- double zwykle 8 bajtów
- long double zwykle 10 bajtów (rzadko stosowany)
- Typy zmiennoprzecinkowe zawsze mogą mieć ujemne wartości (nie istnieją wersje unsigned)
- Posiadają specjalne wartości:
 - 0, –0 (ujemne zero)
 - -Inf, +Inf (Infinity, nieskończoność)
 - NaN (Not a Number)

Uwaga! Porównanie NaN == NaN daje **false**

Zaawansowana lektura: Standard IEEE754 definiujący typy zmiennoprzecinkowe

ALIASY TYPÓW

Istnieją też typy, która są aliasami (inne nazewnictwo w celu lepszego zrozumienia typu).

std::size_t w zależności od kompilatora może być typu (unsigned short, unsigned int, unsigned long, unsigned long long). Przeważnie jest on typu unsigned int. Warto wykorzystywać go, gdy nasza zmienna będzie odnosić się do jakiegoś rozmiaru np. wielkość tablicy.

Własne aliasy typów możemy tworzyć używając typedef lub using

```
typedef int Number;
Number a = 5;  // int a = 5;

using Fraction = double;
Fraction b = 10.2;  // double b = 10.2;
```

TYP auto

W pewnych miejscach możemy użyć typu auto. Kompilator sam wydedukuje typ, np. na podstawie przypisanej wartości.

ROZMIARY TYPÓW

Standard C++ definiuje taką zależność pomiędzy rozmiarami typów całkowitoliczbowych

```
1 == sizeof(char) \
  <= sizeof(short) \
  <= sizeof(int) \
  <= sizeof(long) \
   <= sizeof(long long);</pre>
```

OPERACJE ARYTMETYCZNE

- Podstawowe: + * /
- Modyfikujące zmienną: += -= *= /=
- Inkrementujące (+1) zmienną: ++
- Dekrementujące (-1) zmienną: --

PRZYKŁADY

```
int a = 5 + 7; // a = 12
```

```
int a = 5;
a += 7; // a = 12
```

```
int a = 5;
++a; // a = 6
a--; // a = 5
```

PYTANIA

```
int i = 5;
auto j = i++ - 1;
```

Ile wynoszą wartości i oraz j?

i = 6

j = 4

Jakiego typu jest j?

int

MAŁY SUCHAR

Kim jest Hobbit?

Jest to 1/8 Hobbajta :)

LINKI DLA POSZERZENIA WIEDZY

- Fundamental types on cppreference.com
- Standard IEEE754 definiujący typy zmiennoprzecinkowe

PODSTAWY C++

FUNKCJE

FUNKCJE

Funkcja jest to fragment programu, któremu nadano nazwę i który możemy wykonać poprzez podanie jego nazwy oraz ewentualnych argumentów.

Funkcja == podprogram == procedura

Przykładowo, w trakcie jazdy na rowerze naszą główną funkcją jest przemieszczanie się z punktu a do b. Jednak wykonujemy także kilka podprogramów, jak zmiana biegów, hamowanie, rozpędzanie, skręcanie. Podobnie w programie możemy wydzielić konkretne zachowania i przenieść je do funkcji, które nazwiemy tak, by sugerowały co robią. Ważne, aby funkcja robiła tylko jedną rzecz. Jedna funkcja zmienia biegi, druga hamuje, trzecia skręca.

SYGNATURY FUNKCJI (DEKLARACJE)

void fun(int) - funkcja ma nazwę fun, nic nie zwraca a przyjmuje jeden argument typu int.

ODGADNIJCIE SYGNATURY PO OPISIE

Funkcja o nazwie foo, która nic nie zwraca a przyjmuje jeden argument typu double.

void foo(double)

Funkcja o nazwie bar, która zwraca typ double a przyjmuje 2 argumenty. Pierwszy to float, a drugi to const int (const oznacza, że wartość ta nie może zostać zmodyfikowana).

double bar(float, const int)

WYWOŁANIA FUNKCJI

foo(5.0) -> wywołujemy funkcję foo z argumentem double, który jest równy 5.0 double result = bar(5.4f, 10) -> wywołujemy funkcję bar z argumentem float (5.4f) oraz int (10) a jej wynik przypisujemy do zmiennej typu double o nazwie result.

ZADANIE

Dopisz brakującą funkcję multiply. Ma ona pomnożyć dwie liczby podane jako jej parametry. Pobierz zadanie

```
#include <iostream>

// Write missing function here

int main() {
    std::cout << "4 * 5: " << multiply(4, 5) << "\n";
    std::cout << "10 * 5: " << multiply(10, 5) << "\n";
    std::cout << "-5 * 5: " << multiply(-5, 5) << "\n";
    return 0;
}</pre>
```

PODSTAWY C++

INSTRUKCJE WARUNKOWE

INSTRUKCJA if

Instrukcja warunkowa to nic innego jak zadanie programowi pytania np.:

- Czy otrzymałeś już wszystkie dane?
- Czy życie bossa spadło do 0?
- Czy osiągnięcie zostało zdobyte przez gracza?
- Czy liczba jest większa od maksymalnie dopuszczanej?

KONSTRUKCJA if

```
if (condition) {
    // do sth
}
```

ŁĄCZENIE WARUNKÓW

A co w przypadku, gdy wiele informacji musi być spełnionych? Możemy połączyć warunki operatorem **lub** ($|\ |$, or) bądź **i** (&&, and)

```
if (are_potatoes_eatten && is_meat_eatten && is_salad_eatten)
```

Wszystkie 3 warunki muszą zostać spełnione

```
if (player_has_20_dex || player_has_18_int || player_has_22_str)
```

W tym przypadku wystarczy spełnić jeden z 3 warunków. Mogą zostać spełnione wszystkie, ale wystarczy by został spełniony jeden dowolny.

INSTRUKCJA else

Jeżeli program może różnie zareagować na spełnienie jakiś warunków możemy zastosować konstrukcje if else

```
if (number < 2) {
    critical_miss();
} else if (number < 18) {
    hit();
} else {
    critical_hit();
}</pre>
```

INSTRUKCJA switch/case

```
char option = getInput();
switch (option) {
case 'l':
    goLeft();
    break;
case 'r':
    goRight();
    break;
default:
    exit();
}
```

- case oznacza konkretny przypadek
- break informuje, że wychodzimy z instrukcji warunkowej switch i konstytuujemy dalej program. Jego brak spowoduje, że wykonają się instrukcje z kolejnego case.
- deafult jest to miejsce gdzie program dotrze, gdy żaden inny warunek nie zostanie spełniony

ZADANIE

Dopisz funkcję max. Ma ona zwracać maksymalną z trzech podanych wartości. Pobierz zadanie

```
#include <iostream>

// Write your function here

int main() {
    std::cout << "max (1, 2, 3): " << max(1, 2, 3) << "\n";
    std::cout << "max (2, 3, 1): " << max(2, 3, 1) << "\n";
    std::cout << "max (3, 2, 1): " << max(3, 2, 1) << "\n";
    retrun 0;
}</pre>
```

PODSTAWY C++

PĘTLE

PĘTLE

Pętla służy do powtarzania instrukcji, które chcemy by się wykonały więcej niż raz bez konieczności ich wielokrotnego pisania w kodzie.

Podstawowe petle: while, for

PETLA while

while używamy, gdy chcemy coś wykonać dopóki nie zostanie spełniony jakiś warunek. Przeważnie nie mamy pojęcia, kiedy to następy (nie znamy liczby kroków) np:

- Przeglądamy koszule w Internecie dopóki nie znajdziemy pasującej do nas
- Powtarzamy walkę z tym samym bossem aż go nie pokonamy
- Jemy zupę, aż talerz nie będzie pusty
- Przeszukujemy kontakty w telefonie aż nie znajdziemy interesującej nas osoby

KONSTRUKCJA PĘTLI while

```
while (condition) {
    // Do sth
}
```

PRZYKŁAD

```
while (a == b) {
    std::cin >> a;
    std::cin >> b;
}
```

PETLA for

for używamy, gdy chcemy coś wykonać określoną liczbę razy. Przeważnie znamy liczbę kroków np:

- Wypełniamy ankietę składającą się z 10 pytań -> liczba kroków 10
- Przemieszczamy się z punktu A do B -> liczba kroków = dystans / długość kroku
- Piszemy egzamin składający się z 4 zadań -> liczba kroków (jak umiemy to 4, jak nie to jeszcze wykonujemy podprogram `ściągaj`)
- Zapinamy koszule (o ile nie wyrwiemy żadnego guzika)

KONSTRUKCJA PĘTLI for

```
for (variable = initial_value; condition; variable_change) {
    // Do sth
}
```

PRZYKŁAD

```
for (size_t i = 0 ; i < 10 ; i+=2) {
    std::cout << "i: " << i << '\n';
}</pre>
```

Każdą pętlę for można zamienić na while i odwrotnie. Wybieramy wygodniejszy dla nas zapis, zazwyczaj w zależności od znajomości liczby kroków.

Istnieje jeszcze jeden rodzaj pętli. Jaki?

PETLA do/while

```
do {
    // Do sth
} while(condition)
```

Kod w pętlach while lub for może się nie wykonać ani razu, gdy warunek nie będzie nigdy spełniony.

Kod w pętli do/while wykona się co najmniej raz.

ZADANIE

Dopisz funkcję printString. Ma ona wypisywać tekst podany jako pierwszy argument tyle razy, jaka jest wartość liczby podanej jako drugi argument. Pobierz zadanie

```
#include <iostream>
// Write your function here
int main() {
    printString("Hello", 5);
    std::cout << "\n";</pre>
    printString("AbC", 2);
    std::cout << "\n";</pre>
    printString("HiHi ", 6);
    std::cout << "\n";</pre>
    return 0;
```

PODSTAWY C++

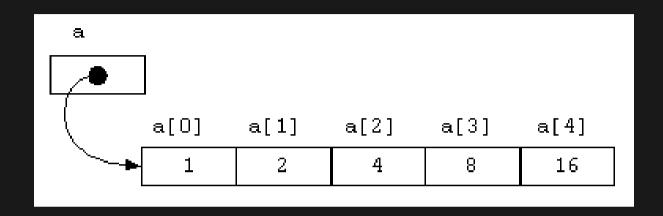
TABLICE

WPROWADZENIE TO TABLIC

- Tablice można traktować jak wagony w pociągu
- Ustawione kolejno jeden po drugim i połączone ze sobą
- Mogą pomieścić różne typy, jak człowiek, węgiel, itp.
- 10 wagonów z węglem możemy zapisać jako `Coal tab[10]` oznacza to, że tworzymy tablicę, która przechowuje 10 elementów typu Coal (węgiel).

- W C++ tablica znajduje się w jednym, ciągłym obszarze w pamięci i jest nierozłączna (nie można usuwać jej elementów)
- Wszystkie elementy są tego samego typu
- Tablica jest zawsze indeksowana od 0
- tab[0] pierwszy element tablicy tab
- tab[9] ostatni element 10-elementowej tablicy tab

PRZYKŁAD MODYFIKACJI TABLICY

```
int tab[10];
tab[0] = 1;
tab[1] = 2;
// ...
tab[9] = 10;
```

Można to zrobić lepiej z użyciem pętli.

operator[]

Do elementu tablicy odwołujemy się przez operator []. Musimy pamiętać, żeby zawsze odwoływać się do istniejącego elementu tablicy. Inaczej program będzie miał niezdefiniowane zachowanie, gdyż spróbujemy uzyskać dostęp do pamięci, która nie należy do tablicy. Mówimy, że znajdują się tam śmieci. W najlepszym przypadku system operacyjny to wykryje i dostaniemy **crash** (segmentation fault). W najgorszym będziemy działać na niepoprawnych losowych danych. Skutki mogą być bardzo poważne (katastrofy promów kosmicznych, napromieniowanie od aparatury medycznej).

```
int tab[10];
tab[10] = 42; // !!! undefined behavior (UB)
```

ZADANIE

Zmodyfikuj program, tak aby wypełniał tablicę kolejnymi nieparzystymi liczbami: 1, 3, 5, 7, ... Pobierz zadanie

```
#include <iostream>
constexpr size_t tab_size = 100;
int main() {
    int tab[tab size];
    for (size t i = 0; i < tab size; ++i) {</pre>
        tab[i] = i;
    for (size_t i = 0; i < tab size; ++i) {</pre>
        std::cout << tab[i] << "\n";</pre>
    return 0;
```

CODERS SCHOOL

